

Annet Zaagsma

Ongedierte dat niet bevriest

Gedichten

Eerder verschenen van deze auteur:

Een mooier woord is vuurgevaarlijk (2019)

Ontwerp omslag: vandijk ontwerpt, Eindhoven

Binnenwerk: Palmslag

Fotograaf auteursfoto: Géjé Schutte

© 2020 Uitgeverij Palmslag | Annet Zaagsma

www.palmslag.nl

info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 978 94 930 59566

NUR 306

*I was born with a trust
that didn't survive the white noise of the lies*

Elbow – White Noise White Heat

De muze:

Aangeraakt door haar zwaard

How to be a woman

Ze staat voor mij
symbool voor de liefde
halsbrekende toeren en
oogstrelende onzin.

Ze laat daar bergafwaarts
haar blauwe handen los van het stuur
tovert in het donker
fluorescerende kreeften tevoorschijn
microscopische kiezelalgen in wondervormen
de massavlucht van eendagsvliegen.

Nat tot haar navel
haar benen vol slik
de kracht van water
klinkt, de karavaan
der krankzinnigheid strijkt neer.

En dan leegte.
Een glinsterende vlakke.
Een streepje goud aan de horizon.

Allemaal gedaantes van de wereld.

Daarboven

door haar zwaard aangeraakt enerzijds
een donszachte flits van licht aan
haar vleugelpunt, rillingen, tintels
in flarden. Een flow van koudvuur stroomt

altijd parallel aan striemen, stekels door
diep en diep en oud oud zwart
alsof het gisteren is.
Mijn muze is een wreed mirakel.

Wraak

ik laat mijn lange rode haren los
in je broodtrommel
tussen je sokken liggen in je bed
zodat je blondine spelende vriendin iets heeft

om jaloers op te worden
het mijne is waar ik geen recht op heb
ik doe niets een beetje

boter op mijn hoofd
van oorsprong ben ik ook niet rood
van oorsprong ben ik ook niet zichtbaar

ik neem het terug
ben spaarzaam met leestekens
schiet met scherp vanuit de heup

de zaadjes die je in mijn haar gevlochten hebt
zijn voor ondankbare honden

Het wijzen begon als aanraken

heelhuids aankomen
mag ik dat onbevangen
op je lijf schrijven handen
en voeten geven

mag ik onbekend
terrein verkennen met mijn vingertop
met slechts een gedachte
spierkramp veroorzaken
je epidermis doorboren je

mag ik je waarmaken
op zoek naar woorden met een a
abuis, azuur of aarde
aanwijzen
als beginner sluimerend zuigende modder
in je schoenen schuiven

vertel me over
de status van je raakvlakmanagement
het begon tenslotte als aanraken

Dichotoom/Moeders

tot dusver levenslang
muis ontdekte ik mijn inwendige tijger, helikopter
het nut van liefdevolle verwaarlozing
het onbeschreven blad

zag (zelf fluïde) dat er twee soorten zouden
zijn: superroze of camouflage
dat stoere katers in de war raken van

niet-passende naamgeving
dat wasschaamte bestaat/in combinatie met sletvrees
wat is er met mannelijkheid dat het
oplost in nagellak?

Veertransplantatie

Geef een uil een valkenveer
stippel haar route uit in
roze polkadots.

Doorvlooi haar slagpennen vlag je sieraden uit
voltooi de minimorfose van je voorkeur
zet huis en humeur eindelijk naar eigen hand.

Denk perfectie is meer dan geen
fietsers op de rotonde of
contracten ontrafelen als oude kniekousen.

Weet zwaarte gaat zelden zonder lichtheid.
Je hebt geen vogel nodig
om een vleugel te zien.

Fluister stil de hoogte in
ook pindakaas is een
samenspel van ingrediënten die
elkaar moeten vasthouden.

Alles gaat altijd over mij

Als vegetariër word ik wild
van de geur van vers gemaaid gras
langoustines, coulissen van frambozen
zilverhalogeniden en andere
onverantwoorde delicatessen.

Ik ben vuurwerk om naar te kijken
ongeleetterd als elektrische
bedrading uit de jaren dertig
gebruik verschillende kleuren
pennen om buiten de gebutste hokjes

Wie is het die op zondag komt
snijden in eigen vlees?

Met alleen mooie woorden ben je er niet.

Google mij
mijn alter ego's staan klaar
voor een verpletterde eerste indruk.
Het lezen van de zwarte dozen
zal weken of maanden duren.

Het aanzoek

Het beest bijt
in zijn staart.
Er zijn talloze redenen.

Het donker geeft geen prijs
de permafrost strubbelt tegen
het huis vergroeit met je hoofd.

Hoe kietel ik jouw reptielenbrein?

Je wordt misleid door eenvoud
je experimenteert met imperfectie
je valt weer in herhaling.

Uiteindelijk
bijt het beest
In zijn staart.

Cyclus

de maan is vol vuur
mijn bloed stroomt in de modder
een wolvin huult zacht

ruikt naar ijzer en regen
ze wentelt zich in mijn spoor

De nacht:

Bedenk hoe donker het daar binnen moest zijn

's Nachts doen wij onze maskers af

Ik pieker mezelf insomnisch
een slag in het wiel
stel me voor

treinen die te laat vertrekken, veerboten die aanmeren bij storm
verjaardagen met weer nieuwe eenjarigen, feesten zonder treurnis
dat ik gemist kan worden

dat alles ophoudt, dat alles doorgaat, dat het altijd nu is
dat iets scheurt als ik van je los kom, dat ik 's nachts verdwijnt
dat vogels hun weg vinden naar ver

beweegredenen te over:
ik wil scherp zijn
maar sta stil in de kantlijn.
De tijd is één grote bulldozer.

portiekflat eigen etage liftsluis niks-aan-de-hand-muzak
woontoren beton luchtsluizen lichtluizen kunststof
gewapend glas veiligheidsslot

ijl uitzicht vanaf de elfde

zwerfasfalt
voor de drempel beneden
man met bananenschil
hinkelblok als hint voor
hoe de inrichting bedoeld is

steeds dezelfde

trottoirtegels om in theorie grijs op te stuiteren
traumaheli-trillingen binnenshuis
scheuren in stilte
de deur kan open
de ziel gaat uit door het venster